

βιβλίο

Απο τη ΜΑΡΙΑ-ΕΛΕΝΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τρύφων Ζαχαριάδης,
«Ποιος εκπαιδεύει
συναισθηματικά ποιον»,
εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα

Το βιβλίο αυτό εξετάζει μέσα από μια ψυχαναλυτική οπτική τις ποικίλες αλληλεπιδράσεις που αναπτύσσονται μεταξύ των γονιών και των παιδιών. Συγκεκριμένα, αποκαλύπτει σταδιακά με ποιους τρόπους η οικογενειακή αυτή αλληλόδραση επηρεάζει την κοινωνική, την εργασιακή αλλά και την ερωτική ζωή των μελλοντικών ενηλίκων. Με επιστημονικό λόγο και συχνά βιωματική γραφή, ο συγγραφέας προσφέρει πλήθος παραστατικών κλινικών παραδειγμάτων, που συμβάλλουν απλόχερα στην ολοκληρωμένη πληροφόρηση σχετικά με το «οικογενειακό δράμα», το οποίο όλοι έχουμε ξεδιπλώσει στην προσωπική μας διαδρομή. Τα κεφάλαια του βιβλίου παρέχουν διεισδυτικές προσεγγίσεις στη συναισθηματική εκπαίδευση του βρέφους καθώς και στη συμπεριφορά του στην ενήλικη ζωή.

Κρίστιαν Τζάρετ & Τζοάννα Γκίνσμπεργκ,
«Αυτό το βιβλίο έχει
τα ψυχολογικά του»,
μετάφραση Ελευθερία
Μαντζώρου, εκδόσεις Τερζόπουλος

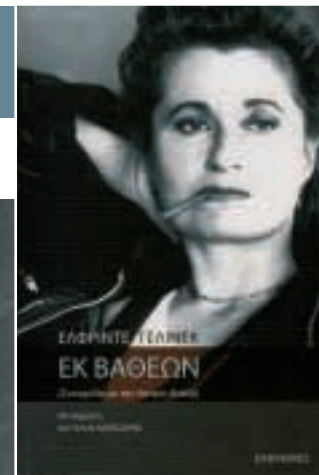

Το βιβλίο που «έχει τα ψυχολογικά του» εξερευνά σε βάθος την ανθρώπινη συνείδηση ρίχνοντας φως στους κρυφούς μηχανισμούς των συναισθημάτων, της σκέψης και της συμπεριφοράς. Περιέχει πλήθος διαφωτιστικών πραγματικών ιστοριών, παρουσιάζει τις θεωρίες των πιο ρηξικέλευθων ψυχολόγων, αναφέρει τα αποτελέσματα πολλών συναρπαστικών πειραμάτων. Μέσα σε οκτώ συναρπαστικά κεφάλαια καλύπτονται όλοι οι τομείς της ζωής. Θα μάθετε τους λόγους που σας κάνουν να ερωτεύεστε, μέχρι επιστημονικές τεχνικές για να βελτιώσετε τον ύπνο σας. «Αυτό το βιβλίο έχει τα ψυχολογικά του» και τον τρόπο να σας ταξιδέψει στα μυστικά τοπία του νου.

Λιλί Λαμπρέλλ,
«Λόγος εύθραυστος
και αθάνατος»,
εκδόσεις Πατάκι

Τι είναι παραμύθι; Τι είναι παραμυθός; Η σύγχρονη αφήγηση είναι «παράδοση»; Αν, ναι, από ποιους παραλάβαμε, σε ποιους παραδίδουμε; Η αφήγηση είναι τέχνη; Υπάρχουν θεμιτές και αθέμιτες τεχνικές αφήγησης; Υπάρχει «ιδανικός» αφηγητής; Υπάρχει κάτι πίσω από την αφέλεια και το εξωπραγματικό στοιχείο στα μαγικά παραμύθια ή είναι ανώδυνες ιστοριοιούλες που φτιάχτηκαν σε καιρούς αγραμματοσύνης ή ακόμα πιο παλιά, σε εποχές απόλυτης ανυπαρξίας γραφής, από απαίδευτους και γι' αυτό απευθύνονται σε απαίδευτους, δηλαδή πια μονάχα σε μικρά παιδιά; Μια παραμυθού επιχειρεί να προσεγγίσει αυτά τα ερωτήματα, με βάση τη διδασκαλία σπουδαιών παραμυθάδων και την προσωπική της εμπειρία. Οι απαντήσεις δεν δίνονται από μυαλό σε μυαλό, αλλά από καρδιά σε καρδιά.

«ΕΚ ΒΑΘΕΩΝ», ΕΛΦΡΙΝΤΕ ΓΕΛΙΝΕΚ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΒΑΙΤΕΛΗΣ ΜΠΙΤΣΩΡΗΣ, ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

Η ανάγκη να στέκεσαι πάντα παράμερα

Η Ελφρίντε Γέλινεκ έγινε γνωστή στο ευρύ κοινό από το αυτοβιογραφικό της μυθιστόρημα «Η πιανίστρια», το οποίο μεταφέρθηκε στον κινηματογράφο σε σκηνοθεσία του Πίτερ Χάνεκε και με πρωταγωνίστρια την Ιζαμπέλ Ιπέρ. Το 2004 ήταν μια χρονιά σημαντική αλλά και κουραστική για τη συγγραφέα. Της απονεμήθηκε το Βραβείο Νόμπελ για το σύνολο του έργου της, που περιλαμβάνει μυθιστορήματα, θεατρικά έργα, ποιήματα, τα περισσότερα πολιτικά, άλλα βαθιά προσωπικά. Το βιβλίο που προτείνεται από αυτήν εδώ τη στήλη είναι προϊόν μιας εκτεταμένης συνομιλίας που μαγνητοφωνήθηκε την ίδια χρονιά στη Βιέννη, στον απόηχο της δημοσιότητας που γνώρισε, από την Κατρίν Λεσέρ. Η συγκλονιστική συζήτηση μεταξύ των δύο γυναικών, ιδιαίτερα η κατάθεση της Γέλινεκ, που συμμερίζονται πολλά πράγματα και είναι παθιασμένες με τη λογοτεχνία, αποκαλύπτει άγνωστες πτυχές -αλλά όχι ανυποψίαστες- μιας οξυδερκούς, ευαίσθητης, δικτικής, θαρραλέας και τραυματισμένης συγγραφέως.

Ένα βαρύ φορτίο

Η Ελφρίντε Γέλινεκ δεν είναι μια συνθησιμένη προσωπικότητα. Από πολύ νωρίς ήρθε αντιμέτωπη με μια μοίρα από την οποία ήταν δύσκολο να ξεφύγει. Το βαρύ κληρονομικό παρελθόν της τρέλας που κληρονόμησε από τον σχεδόν πάντα απόντα πατέρα της αλλά και η αυταρκική έως και τυραννική πειθαρχία που της επέβαλε η μητέρα της την έκαναν έναν βαθιά νευρωτικό άνθρωπο. Ταλαιπωρημένη εξαιτίας των εξαντλητικών ωρών εργασίας από τα πρώτα χρόνια που θυμάται τον εαυτό της, κλεισμένη στο σπίτι και στις αίθουσες διδασκαλίας, αντιμετώπισε την ενηλικίωση σαν ένα βάρος στο οποίο δεν θα μπορούσε να αντεπεξέλθει. Με φτωχή κοινωνική ζωή -αφού δεν της επιτρεπόταν να κάνει

τίποτε άλλο εκτός του να μελετά μουσική και μαθήματα-, προικισμένη με ένα κοφτερό μυαλό και με πολλά ταλέντα, επιδόθηκε στη γραφή, έτσι όπως βουτάει ο διψασμένος στην άσπρη. Η συγγραφή για εκείνη δεν ήταν μόνο διέξοδος, ήταν και αναζήτηση της προσωπικής της ταυτότητας, περιδιάβαση στον κόσμο των λέξεων και των εννοιών προκειμένου αυτό το «παιχνίδι» να περιφρουρήσει τα όρια της λογικής και της τρέλας.

Πολιτική και φεμινισμός

Η Γέλινεκ δεν ανακόπτεται από το προσωπικό της δράμα. Οι καθηλώσεις που θα μπορούσαν να ενεργοποιηθούν σε οποιοδήποτε άλλο ανθρώπινο ον με το παρελθόν της Αυστριακής συγγραφέως θα ήταν μόνιμες και ανεπανόρθωτες. Για εκείνη, όμως, ήταν μόνο το βάπτισμα του πυρός. Με ουσιαστικό ενδιαφέρον και στράτευση για την πολιτική, τον αντισημιτισμό, την αυστριακή κληρονομιά και την εβραϊκή της καταγωγή, είναι από τις πιο τολμηρές γυναίκες, που δεν φοβούνται να αναμετρηθούν με όπλο το λόγο απέναντι στα μεγαλύτερα θεριά. Οι λέξεις της «κτυπούν» τους εκθρούς της σαν λεπίδες, αντανακλώντας τη λάμψη της μοναξιάς της και της παρηγορίας της. Το ότι είναι γυναίκα δεν την εμπόδιζε να αποτυπώσει με τον πιο γλαφυρό τρόπο τις σχέσεις εξουσίας ανάμεσα στα ζευγάρια και τις οικογένειες, και τη μητριαρχική τυραννία που επιβάλλεται σωπηρά και ανελέητα. Το ότι της απενεμήθη το Νόμπελ Λογοτεχνίας δεν την έκανε περισσότερο κοινωνική ή περισσότερο διπλωματική. Αυστηρή με τους επικίνδυνους, τρυφερή με τους φίλους καρδιάς, η Ελφρίντε Γέλινεκ είναι ένα φοβισμένο ελάφι* της λογοτεχνίας και του πνεύματος, που κινδυνεύει με εξαφάνιση.

*Γέλινεκ σημαίνει ελάφι στα τσέχικα.